

Már régen nem mentegetem magam-

Bizonyos vonatkozásokban megvalósulok, de a megvalósulások csak a boldog és szerencsés ezenfelül kiegyensúlyozott –

normális

jólnevelt

szoba – a normák

szerint

világtiszta emberek

esetén áldozatnélküliek.

Nem vitatom el azon megvalósulásaik értékeit.

„Hiszen nem tudhatom: mit tesznek akkor, amikor én és te és ők nem látják őket, csak saját világuk tartozékai, és rabjai – talán csodaszépen fűtyülnek.”

[hogyan plagizáljak egy torokszorító gondolatot]

Nem vitatom

De nem is kutatom azokat az értékeket

Mert ha valóságos értékek – s mondom: nem tudom – bizonyára azok –

A szemek, a statisztikák, az érzékelés –

a szívszorongató ismeretlen – és a faarcú beletörődések, az elfektetült szemek, és elhomályosult tüzek –

a közérzetünk

magányunk

menekülésünk

a formalitásokba

kiürüléseink – a normák

szokások

a tartalmak

és azok ürülése

az életkorral együtthaladó elviselhetetlen elmerevülések – a rétegek

népességcsoportok

köztük óriási rezgésszámdifferenciák

a hang hiánya

férfiak és nők

és mindnyájunk között

valahol mindazon értékek ellenkezőjét bizonyítják –

megkérdőjelezzik igazságukat

valóságtartalmukat –

És elröhögik magukat a házasságkötő termekben

az ünnepi nagygyűléseken

a párttaggyűléseken

a konferenciákon

A uu a uu au

A Kirov gyár munkásai közt suhan a röhögő szél

szelem van

De olyan felemás is ez.
Mert százalékosan is számottevő az, aki valamit megtalál
valahol tartalmakat lel –
de ehhez élelmesség is társul –
lökösődés
folt a becsületen
a tisztaságon
A tiszták, a halálra jelöltek – Tiszta embert – minden szempontból azt
alig néhányat tudok saját környezetemből.
És sok van, nagyon sok
akikről nem tudok ítéletet mondani.
csak azt tudom – engem elítélnek
de az önfenntartási ösztönöm kapálódzik – és részvigaszokat
balzsamul pofámba nyom
–
Tehát – nem ismerem őket. Tegyük föl a kérdést:
Hol a nagyobb rész igazsága? –
Az előbb említett „valóságos értékeknél”?
Igen, sok számára ott.
És a maradék –
Valamilyen úton, módon és valahol a megvalósulás felé tart.
És mit csinálnak a cigánygyerekek? **
Hány jut el a nyolcadik osztályba –

Mert a megvalósulás útján váltók ezrein kanyarodik félre az út a „valóságos értékek” felé –
Az üldözők kevesen maradnak.
Százféle faj. Köztük igen sok a nem normális.. Én is, ez nem érték.
Csak alap arra, hogy ne a „valóságos értékek”
legyenek értékek számunkra.

S ha már így is van
Szerénység
és önleröhgés
meg különállás
meg minden
álljunk csak meg póztalanságunkban
hallgatni és figyelni akarok
és néhány szabad , föloldozást kapott napot, hónapot
kívánok –
Mást nem.
Annyira elveszi erőmet ez a küzdelem,
hogy elfelejtek látni
figyelni

Merevülök
Pedig csak azt ne
az ellen mindent odaadnék.
Talán emiatt azok az esztelen menekülések.
Másként hogyan is hagyhatnám meg magam,
ha még ez a vigasz sem lenne.

A várostervemhez a múltkor a statisztikai zsebkönyvet kívántam, s nem tudtam
megmagyarázni nekik, hogy úgy éreztem
 enélkül nem megy
 nem becsületes
Nem tudtam mi van abban a könyvben
De minden feladatomhoz információáradást követelek.

Nem,
 tévedtek –
Ez nem ölheti meg az intuíciók fellángolását –
Ellenkezőleg – csak az embertelen munka éleszthet fel bennünket –
mert **ars longa, vita brevi**

Égnünk kell, ha valamit akarunk
az már más kérdés
hogyan elfogadott
általános, egyetemi normák szerint semmi szükség
az égésre
 mert anélkül is jó a jó
az intuíció anélkül is működik
és szerencsés vakzseniknél
a jó így is százszorosan jó lesz.

De az én ördögöm
lelkem ezt nem hagyja
különben is én nem tudom hogy lettem
 hogyan leszek építész

engem a feladat
a megvalósítás vonz –
és ezért viczorogva küzdök –
 nem találok társat
 ehhez –
miért nem járok városra
ezért – nem kellett volna
azt a néhány elejtett mondatot
mondania

És még egy másik-
Ez a konokság igen szép.
De Attila mondta: Meghalok
 Belehalok
S ez bizonyára így van

Ő is belehal
te is belehalsz végül –
S még egy másik, Sokszor – átlángolt éjszakák után
ha nem jön rá a megvalósulás
ernyedtsége
nem tudok emberek elé kerülni
És akkor menekülök
A céljaim
és a saját szerény
nevetséges lehetőségeim közötti óriási szakadékok.
Az állandó képzelődés
az éjszakai ostoba tervezgetések, hogy tíztől kettőig
ezt csinálom, kettőtől hatig azt, aztán meg semmi,
s jönnek az iszonyatos zuhanások.
Egy agyalágyult Rimbaud küszködik bennem.
Aki minden rosszon át akar menni – úgy látszik.
De a végét nem érem meg
S a tanulságokat nem vonhatom le olyan
tisztán.
Én tudom a korlátaimat
mennyire kicsi vagyok –
Ezért adódik talán mégis remény a hegyek tetejére
feljutni.
Mert enélkül meg kellene
szűnni.
Csak hát ez az átlagosnál jóval több energiát igényel
tőlem – mert nem rendelkezem az átlag képességeivel
s még inkább nem az átlagon felüliekével –
S hogy mégis kitűnök az átlagból
negatív és pozitív irányban
Ez törekvéseimből fakad
és a dolgok alakulásából
Mert a dolgok tisztasága
bizonyos dolgokra
feloldozást
és erőt
és képességeket
ad legmélyünkből. Ezekhez a tartalékokhoz
mások még nem jutottak
Én fölélem magam.
ez legalább időnként
jóérzést okoz.
(Attila! Te néha ezt is igazából telibe találtad.
Mert bizony nekem jóérzést okozott a tisztaság ilyen esetben.
– És az is igaz, hogy vannak, akik szeretnek bennünket
– és azok miatt nem szabadna ezeket a kísérleteket végig vinni
de ha agyonütsz sem leszek más.
érzem
végem